

Er vi så letturte?

«Vi tar ansvar....», sier en distriktssekretær i LO og et kobbel næringslivsledere med direktøren i Stavanger Næringsforening i spissen.

Er vi så letturte?

Aftenbladet og næringslivet har ledet en kampanje for bompenger, men har heller lært av historien, mener Torgeir Persett. «Vi tar ansvar, sier LOs distriktssekretær og et kobbel næringslivsledere med direktøren i Næringsforeningen i spissen. Det handler om bompenger. Selvså skal lyttes til, heter det, det kommer fra hjertet. I høst hørte vi om næringsforeningens 30 millioner kollekt til Ryfast-prosjektet som aldri ble noe av. Nå slåss foreningen mot køene på Motorveien, hvor den tidligere villig ville gi millionbidrag til mer slett å se for menigmann. Spalteplass og hederlig omtale i byens nummer-en-avis, mangler likevel ikke. I den store sammenhengen er ikke bompenger den verste katastrofen i denne verden. Men konseptet treffer tilstodt, og rammer tilstodt og ulikt. For noen er det en katastrofe som for noen er en utfordring. Løsninger som belaster i forhold til bruken av veiene og i forhold til betalingsevne. «Bompenger er til syvende og sist en enkel måte for politikere til å unngå å prioritere», sier samferdselsministeren, og har nok mye rett i det. Våre lokalpolitikere har de siste tiårene skapt seg en virkelighet, og malt seg inn i et politisk hjørne, hvor bommene er eneste alternativ. Det er synd, ikke minst fordi politikk er så mye mer enn bare bommene.

Selvså skal lyttes til, heter det, det kommer fra hjertet. I høst hørte vi om næringsforeningens 30 millioner kollekt til Ryfast-prosjektet som aldri ble noe av. Nå slåss foreningen mot køene på Motorveien, hvor den tidligere villig ville gi millionbidrag til mer kjø. Så hva ansvaret består i, er ikke like lett å se for menigmann. Spalteplass og hederlig omtale i byens nummer-en-avis, mangler likevel ikke.

I den store sammenhengen er ikke bompenger den verste katastrofen i denne verden. Men konseptet treffer måtelig, og rammer tilfeldig og ulikt. Dessuten finnes løsninger som fordeler bedre og dermed oppleves noe mer spiselige. Løsninger som belaster i forhold til bruken av veiene og i forhold til betalingsevne. «Bompenger er til syvende og sist en enkel måte for politikere til å unngå å prioritere», sier samferdselsministeren, og har nok mye rett i det. Våre lokalpolitikere har de siste tiårene skapt seg en virkelighet, og malt seg inn i et politisk hjørne, hvor bommene er eneste alternativ. Det er synd, ikke minst fordi politikk er så mye mer enn bare bommene.

Vi vet at det er bedre for helsa og for miljøet om flere tar beina fatt, eller reiser kollektivt. I teorien skal bommene fremme dette, men lang erfaring viser i praksis det motsatte. Det som i sin tid startet som en rushtid-bom og en beskjeden avgift fem dager i uken, har nå lenge vært heldøgnsbommer sju dager i uka uten at køene er reduserte. Tvert imot de bare øker. Med mer eksos og mer irritasjon som resultat.

Tirsdag var fylkespolitikerne samlet til møte om saken, i Haugesund. Greit å få sørfylket på avstand når omtvistede vedtak om Nord-Jæren skal fattes. Flertallet politikere vil nå tidvis doble satsene i bomringen samtidig som de også øker antallet ringer. En fylkesordfører, flakkende i blikket, føler tydeligvis ubehaget der hun åpner pressekonferansen som forkynner resultatet av vanskelige forhandlinger.

I forkant av møtet hadde Aftenbladet sin kampanje for de nye bommene. Først med en 'syns synd på samferdselssjefen'-aksjon. Deretter en tydelig leder: «Vi kan gjerne snakke om fortidens forsømmelser, men løsningene på trafikkproblemene må finnes her og nå». Det første er viktig. Det siste er selvfølgelig riktig, bort sett fra at løsningen avisen promoterer er omstridt, med mye overhead og uegnethet versus målet.

Det vil være bekymringsfullt om avisen hopper bukk over fortidens forsømmelser. Det er tabbene vi lærer av. Om lederens utsagn kun er en billig hersketeknikk, gis i realiteten grønt lys til politikernes tut-og-kjør-politikk, med minimale konsekvenser for egen posisjon. I realiteten har velgerne små muligheter til å velge andre politikere ved neste valg. Hovedaktørene i bompengebeslutningen, de som dominerer partiene valg av løsninger, vil garantert sitte i neste periodes fylkesting, eller i sentrale kommunale verv, hvis de sjøl vil. Velgerne er stort sett henvist til å stemme på partier, de får ikke velge den enkelte representant. Vi kaller det folkestyre, men er det nå egentlig det?

Velgerne kan selvfølgelig skifte parti, men – som sagt - valget dreier seg om mer enn bompenger. Selv om det for noen er viktig nok.

Etter møtet i Haugesund er parhestene Aftenbladet og Stavanger Næringsforening fornøyd med resultatet. «Selv om det koster noen sure bompengekroner, skal alle være glade for det», sier avisen og legger til sine forventninger, som erfaringen tilsier neppe vil slå til. Er vi så letturte?